

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/96/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010036
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3515010036.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. januára 2016 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom v trestnej veci obžalovaného

J. X.

nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom F. č. X., t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/12/2015-311 zo dňa 07.04.2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný J. X. o d s u d z u j e podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody na 3 (tri) roky a 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Výrok o vine a zhabaní vec zostáva týmto zrušením nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/12/2015-311 zo dňa 07.04.2015 bol obžalovaný J. X. uznaný vinným v bode 1) zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, v bode 2) z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v bode 3) z prečinu pohrdania súdom podľa § 343 písm. c) Trestného zákona, pretože 1. v období od presne nezistenej doby roku 2013 do 01.10.2014, bez akéhokoľvek povolenia príslušného štátneho orgánu, kupoval kryštalický materiál - metamfetamín (pervitín), od presne nestotožnených osôb z okolia mesta F., ktorý následne v uvedenom období v obci U. pod H. predával G. X. a v obci U. pod

H. J. J. v množstvách minimálne 0,1 cm³ (cca 100 mg) za 10,- Euro, naposledy kryštalický materiál - metamfetamín (pervitín) kúpil dňa 01.10.2014 v obci D. od osoby vystupujúcej pod prezývkou „T.“ v množstve približne 0,5 cm³ (cca 500 mg) za sumu 22,- Euro, pričom dňa 02.10.2014 v čase o 00:40 hod. bola u neho pri osobnej prehliadke nájdená zatavená injekčná striekačka s obsahom bieleho kryštalického materiálu, o ktorom bolo znaleckým skúmaním zistené, že ide o materiál o hmotnosti 233 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 79,5 % hmotnostných, s obsahom 185 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 5 obvyklých jednorazových dávok, v hodnote približne 11,65 Eur, pričom metamfetamín je v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny omamných látok; 2. hoci bol Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn.: 1T/91/2012-100 zo dňa 11.03.2013 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn.: 2To/80/2013-138 zo dňa 13.05.2014, odsúdený pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace, potom ako Okresný súd v Novom Meste nad Váhom uznesením pod sp. zn.: 2T/91/2012-159 podľa § 410 ods. 1 Trestného poriadku zo dňa 02.09.2013 zamietol jeho žiadosť o odklad výkonu trestu odňatia slobody a bol obvinený uvedeným súdom riadne vyzvaný aby ihneď nastúpil výkon uvedeného trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava, pričom výzvu prevzala do vlastných rúk 16.09.2014 matka obvineného, H. X., splnomocnená na preberanie poštových zásielok, ktorá obvinenému ešte v ten istý deň uvedenú výzvu odovzdala do vlastných rúk a obvinený sa s uvedenou výzvou následne aj v mieste svojho bydliska na adrese F. č. X oboznámil, do výkonu trestu odňatia slobody v primeranej lehote od doručenia výzvy nenastúpil bez adekvátneho ospravedlnenia, i keď mu v tom nebránila žiadna podstatná okolnosť a do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Ilave bol eskortovaný príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ v Q. J. nad T. až dňa 02.10.2014; 3. bez vážneho dôvodu a bez akéhokoľvek ospravedlnenia nerešpektoval predvolanie súdu zo dňa 13.06.2013 na termín hlavného pojednávania: 7.8.2013 o ,900 hod., ktoré predvolanie prevzal prostredníctvom splnomocnenca na preberanie zásielok v F. dňa 18.6.2013 a ktorým predvolaním bol upozornený o trestnoprávných následkoch nerešpektovania predvolania súdu, a na určený termín hlavného pojednávania 7.8.2013 o 09,00 hod., ktoré sa konalo v Q. J. nad T. na ulici F. XX, v priestoroch Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sa na hlavné pojednávanie nedostavil, v dôsledku čoho muselo byť hlavné pojednávanie pre jeho neprítomnosť odročené,

-následne opakovane bez vážneho dôvodu a bez akéhokoľvek ospravedlnenia nerešpektoval predvolanie súdu zo dňa 22.8.2013 na termín hlavného pojednávania : 25.10.2013 o 10,00 hod., ktoré predvolanie prevzal prostredníctvom splnomocnenca na preberanie zásielok v F. dňa 27.8.2013 a ktorým predvolaním bol upozornený o trestnoprávných následkoch nerešpektovania predvolania súdu, a na určený termín hlavného pojednávania 25.10.2013 o 10,00 hod., ktoré sa konalo v Q. J. nad T. na ulici F. XX, v priestoroch Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sa na hlavné pojednávanie nedostavil, v dôsledku čoho muselo byť hlavné pojednávanie pre jeho neprítomnosť odročené,

-následne opakovane bez vážneho dôvodu a bez akéhokoľvek ospravedlnenia nerešpektoval predvolanie súdu zo dňa 10.1.2014 na termín hlavného pojednávania : 7.3.2014 o 13,30 hod., ktoré predvolanie prevzal prostredníctvom splnomocnenca na preberanie zásielok v F. dňa 15.1.2014 a ktorým predvolaním bol upozornený o trestnoprávných následkoch nerešpektovania predvolania súdu, a na určený termín hlavného pojednávania 7.3.2014 o 13,30 hod., ktoré sa konalo v Q. J. nad T. na ulici F. XX, v priestoroch Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sa na hlavné pojednávanie nedostavil, v dôsledku čoho muselo byť hlavné pojednávanie pre jeho neprítomnosť odročené,

Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona v znení nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.11.2012, PL. ÚS 106/2011, publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z. z. na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 9 mesiacov. Podľa 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol obžalovaný zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 83 ods. 1 písm. e) Trestného zákona súd zhabal sklenenú žiarovku bez závitú na dne očmudenú.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení bol napadnutý odvolaním prokurátora, ktoré zahlásil proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietal, že trest uložený obžalovanému nie je dostatočný a ani okolnosti prípadu nie sú až tak výnimočné a mimoriadne, aby bolo rozhodnuté o mimoriadnom znížení trestu. V prejednávacom prípade obžalovaný pravidelne obchodoval s pervitínom a drogy predával za účelom nezákonného zárobku na úkor

života a zdravia iných. Preto je potrebné dôsledne rozlišovať medzi ukladaním trestno-právnych sankcií užívateľom drog a dílerom drog. Podľa názoru prokurátora bolo obžalovanému potrebné uložiť trest dlhšieho trvania. V tomto prípade súd neopodstatnene aplikoval právny inštitút mimoriadneho zníženia trestu, pretože nevzal do úvahy závažnosť spôsobu vykonania činu, ako aj následky protiprávneho konania a rovnako aj všeobecno-preventívny účinok takto krátkeho uloženého trestu. Keďže predchádzajúce odsúdenia na odsúdeného nemali vplyv na jeho nápravu, je na neho potrebné pôsobiť uložením trestu odňatia slobody s dlhším trvaním, bez aplikácie mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. por. Žiadal preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol v intenciách podaného odvolania.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní žiadala odvolaniu vyhovieť s tým, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. vo výroku o treste a rozsudkom vo veci sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 2, § 48 Tr. zák. a § 41 ods. 1, 2 Tr. zák. na dolnej hranici trestnej sadzby zvýšenej na 64 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Ochranné opatrenie navrhla ponechať.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku o treste rozsudku súdu prvého stupňa, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu pochybil v tom, že obžalovanému priznal iba jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák.. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, pretože hoci tento zaslal odvolaciemu súdu doklad o práceneschopnosti, tento nespĺňal zákonom vyžadované náležitosti pre prípadné odročenie verejného zasadnutia tak, ako o tom bol obžalovaný poučený v upovedomení o termíne verejného zasadnutia, ktoré riadne prevzal. Doklad o práceneschopnosti obžalovaného neobsahoval vyjadrenie lekára, či obžalovaný môže cestovať a zúčastniť sa zasadnutia súdu a ani samotný obžalovaný nepožiadala súd o odročenie verejného zasadnutia.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa vydal vyhlásenie o vine a súd prvého stupňa doplnil dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre ustálenie skutkového stavu, pričom odvolací súd v tomto postupe nezistil žiadne pochybenie, ktoré by odôvodňovalo z hľadiska prípadných chýb podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd však pri svojom rozhodovaní o odvolaní prokurátora dospel k záveru, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ pri rozhodovaní o treste priznal obžalovanému iba jednu poľahčujúcu okolnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák., teda že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Túto poľahčujúcu okolnosť je možné akceptovať v prípade, že páchatel sa k trestnej činnosti prizná v prípravnom konaní, resp. na hlavnom pojednávaní a po vykonanom dokazovaní v rámci posledného slova trestnú činnosť aj oľutuje. Tak tomu bolo aj v prípade obžalovaného J. X.. Navyiac obžalovaný nad rámec doznania sa k svojej trestnej činnosti poskytol určité informácie policajtom protidrogovej jednotky Národnej kriminálnej agentúry a pokiaľ neskôr odmietol bližšiu spoluprácu, toto mu nie je možné pričítať k tiazí. Pokiaľ však tento páchatel na hlavnom pojednávaní dal vyhlásenie o vine, podľa názoru odvolacieho súdu je mu potrebné jednoznačne priznať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, v tomto prípade súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní pred súdom je najvyššou formou napomáhania pri objasňovaní jeho trestnej činnosti, čo je potrebné vyjadriť aj priznaním poľahčujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák.

Odvolací súd preto podľa § 321 ods. 1 písm. b), d), ods. 2 Tr. por. zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste u tohto obžalovaného a keďže mu v tom nebránilo ustanovenie § 322 ods. 3 Tr. por., rozhodol vo veci rozsudkom sám tak, že obžalovanému priznal ďalšiu poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák. a uložil obžalovanému trest odňatia slobody nad spodnou hranicou zákonnej trestnej

sadzby § 172 ods. 1 Tr. zák. vo výmere 3 rokov a 9 mesiacov, ktorý trest je zo zákona nepodmienečný. Za situácie vyrovnaného pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností neprichádzalo do úvahy zvýšenie dolnej hranice zákonnej trestnej sadzby o jednu tretinu a senát odvolacieho súdu uložil obžalovanému trest nad spodnou hranicou trestnej sadzby s ohľadom na skutočnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov. Pre výkon trestu odňatia slobody odvolací súd obžalovaného potom zaradil do výkonu trestu so stredným stupňom stráženia, pretože pre tento postup boli splnené podmienky ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.